

Főnök voltál

Edda Müvek

Kés vagy, ami nem éles már rég,
Félsz, mert nem beszélnek rólad.
Kérsz, és már nem kapsz ingyen semmit,
Főnök voltál, nem ismernek Rád!

De hagyjuk!
Már nincs türelmünk Hozzád!
A Mi jelszavunk rég megváltozott.

A szép jövőről meséltél folyton,
Meg hogy a sok munka, meg siker...
Eljátszottál mindent, ami fontos,
Időd lejárt, nem ismered fel.

De hagyjuk!
Már nincs türelmünk Hozzád!
A Mi jelszavunk rég megváltozott.

Én mondom el, amire vágyunk,
Én mondom el, amire mindig vágytunk,
Én mondom el: Tűnj el, tűnj el, már eleget láttunk!

Hazugságok árnyékában élni,
Neked ez már fárasztó teher.
Próbáld meg elfogadni tőlünk: Időd lejárt! Nem ismered fel!

De hagyjuk! Már nincs türelmünk Hozzád!
A Mi jelszavunk rég megváltozott.

Én mondom el, amire vágyunk,
Én mondom el, amire mindig vágytunk,
Én mondom el: Tűnj el, tűnj el, már eleget láttunk!